

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/45/2019
Identifikačné číslo spisu: 3517010408
Dátum vydania rozhodnutia: 18.12.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Bargel
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:3517010408.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudkýň JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Ivetty Macejkovej, PhD., LL.M. na verejnom zasadnutí konanom 18. decembra 2019 v Bratislave, v trestnej veci obvineného O. X. pre zločin šírenia poplašnej správy podľa § 361 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona o dovolaní obvineného O. X., proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2To/25/2018 z 19. apríla 2018, takto

rozhodol:

Podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie obvineného O. X. zamieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 1T/175/2017 z 30. januára 2018 bol obvinený O. X. uznaný za vinného zo spáchania zločinu šírenia poplašnej správy podľa § 361 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona na skutkovom základe, že:

- dňa 11.04.2017 v čase o 14.12 hod. v X. L. Y. pred rodinného domu č. XXX z mobilného telefónu zn. Nokia, IMEI č. XXXXXXXXXXXXXXXX, zatelefonoval na tiesňovú linku č. 112 koordinačného centra integrovaného záchranného systému v O. a po zodvihnutí linky operátorom tiesňového volania povedal nepravdivú a ním vymyslenú správu v znení: „dobrý deň, chcel by som nahlásiť v Novom Meste nad Váhom na Okresnom súde bombu, je tam dosť veľká bomba“, po čom zložil telefón, tým rozšíril prostredníctvom koordinačného centra integrovaného záchranného systému poplašnú správu a v dôsledku oznámenej správy museli byť záchrannými zložkami vykonané opatrenia k prevereniu uvedeného oznámenia v záujme ochrany života a zdravia občanov, na základe čoho musela byť vykonaná evakuácia budovy Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Hviezdoslavovej ulici č. 37 v Novom Meste nad Váhom a evakuácia príľahlých budov na V. D.. XX (J.), č. XX a č. XX v Novom Meste nad Váhom, v ktorých sídlia štátne orgány a úrady, ktoré majú spoločné pivničné a garážové priestory v priestoroch pod ich budovami, pričom v dôsledku evakuácie budov musela byť okamžite prerušená činnosť organizačných zložiek štátnych orgánov a úradov sídliačich v uvedených budovách, a to: Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, Okresného úradu Nové Mesto nad Váhom, Spoločného úradu samosprávy Nové Mesto nad Váhom, Sociálnej poisťovne - pobočka Trenčín, Okresného riaditeľstva PZ v Novom Meste nad Váhom, Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad

Váhom, Daňového úradu Trenčín, Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom a Centra podpory Trenčín, ktorých pracovníci museli z dôvodu evakuácie budov ihneď prerušiť pracovnú činnosť a opustiť svoje pracoviská, rovnako museli opustiť uvedené budovy aj ostatní občania nachádzajúci sa v týchto budovách, pričom obžalovaný oznámením poplačnej správy vyvolal potrebu vykonania potrebných opatrení orgánmi zodpovednými za zabezpečenie ochrany života a zdravia občanov a vyvolal nebezpečenstvo vážneho znepokojenia u osôb nachádzajúcich sa v uvedených budovách.

Za to bol obvinenému podľa § 361 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Trestného zákona uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 56 (päťdesiatšesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona bol obvinený na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Obvinenému bolo uložené ochranné opatrenie vo forme zhabania veci - mobilný telefón zn. Nokia, IMEI: XXXX/XXXXXXXXXXXX.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obvinenému uložil povinnosť nahradiť poškodeným:

- Okresnému riaditeľstvu Hasičského a záchranného zboru Nové Mesto nad Váhom, Odborárska 12, 915 01 Nové Mesto nad Váhom, náhradu škody vo výške 183,90 Eur,
- Spoločnému úradu samosprávy, Nové Mesto nad Váhom, Hviezdoslavova 36, 915 01 Nové Mesto nad Váhom, náhradu škody vo výške 158,46 Eur,
- Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom, Hviezdoslavova 36, 915 01 Nové Mesto nad Váhom, náhradu škody vo výške 6,84 Eur a
- Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, náhradu škody vo výške 30,20 Eur.

Krajský súd v Trenčíne uznesením, sp. zn. 2To/25/2018 z 19. apríla 2018, odvolanie obvineného O. X. podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Proti predmetnému uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. a), písm. h) a písm. i) Trestného poriadku a teda z dôvodu, že vo veci rozhodol nepríslušný súd, trest bol uložený mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa, a rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V odôvodnení dovolania namietal, že v pôvodnom konaní neboli správne zohľadnené a vyhodnotené všetky skutkové okolnosti prípadu a následne teda ani nemohli byť správne kvalifikované. Predmetný skutok vzhľadom na škodu, ktorú obvinený spôsobil, ako aj na zvyšné okolnosti prípadu, mal byť kvalifikovaný ako prečin šírenia poplačnej správy podľa § 361 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a nie ako zločin podľa § 361 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona. Obvinený nebol v minulosti za obdobný čin stíhaný a zároveň s prihliadnutím na škodu, ktorú svojím konaním spôsobil rozhodne nespôsobil vážnu poruchu v hospodárskej prevádzke, alebo v hospodárskej činnosti právnickej osobe, alebo v činnosti štátneho orgánu, alebo iný obzvlášť závažný následok. Obvinenému mal byť s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu vrátane priznania a oľutovania skutku, uložený nižší trest ako mu bol súdom vymeraný. Zdôraznil, že celková škoda, ktorú obvinený svojím konaním spôsobil bola iba 379,40,-€ a v obdobných prípadoch iné súdy takéto konanie kvalifikovali len ako prečin. Ďalej namietal, že nie je možné, aby o jeho veci rozhodoval ten istý súd, voči ktorému smerovalo jeho konanie. Okresný súd Nové Mesto nad Váhom nemohol byť vo svojom rozhodovaní nezaujatý a nemusel rozhodnúť objektívne, preto mal predmetnú vec postúpiť inému súdu. Obvinený zdôraznil, že skutok vykonal pod tlakom a hrozbou G. W. z O., ktorý ho k spáchaniu skutku nútil pod hrozbou ujmy, nakoľko sa niekto chcel vyhnúť súdu. Túto skutočnosť sa bál počas konania oznámiť, lebo mal obavy o svoj život a o životy a zdravie svojich blízkych. Na základe vyššie uvedeného súd nezohľadnil ustanovenia § 34 ods. 1,

ods. 4 Trestného zákona. Rozsudok mu bol v predmetnej veci doručený až po cca 80 dňoch od rozhodnutia vo veci, čo považuje za diskriminačné a nezákonné. K spáchaniu prečinu sa priznal, aj keď trval na tom, že svojím konaním nenaplnil skutkovú podstatu zločinu, takže do značnej miery prispel k objasneniu skutku a napomáhal tak príslušným orgánom, čo by mal súd takisto vyhodnotiť ako poľahčujúcu okolnosť. Na záver navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že bol porušený zákon a zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2To/25/2018 z 19. apríla 2018, ako aj rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 1T/175/2017 z 30. januára 2018 a aby Okresný súd Nové Mesto nad Váhom vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K dovolaniu sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, ktorý vo svojom vyjadrení uviedol, že obvinený uvádza v dovolaní dôvody, ktoré uvádzal aj pred súdmi oboch stupňov, s ktorými sa tieto súdy náležite vysporiadali. Argumentácia obvineného v dovolaní je v podstate obdobná, aká bola argumentácia obvineného v dovolaní z 9. júla 2018, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením, sp. zn. 3Tdo/61/2018 z 21.11.2018 tak, že toto dovolanie odmietol podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku. Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku uviedol, že sa možno stotožniť s právnym názorom Krajského súdu v Trenčíne, v zmysle ktorého skutočnosť, že jedným z poškodených je aj Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, nie je relevantným dôvodom na odňatie predmetnej trestnej veci tomuto súdu. Samosudca svoju právomoc vykonáva podľa právnej úpravy „V mene Slovenskej republiky“, keď musí rozhodovať nezávisle a nestranne, a teda takto musí konať, i keď jednou z procesných strán - poškodeným je súd, na ktorom pôsobí, ktorý je však iba jeho služobným úradom vo veciach pracovnoprávného vzťahu a z tohto pohľadu je to predseda súdu, ktorý zasahovať do rozhodovacej činnosti sudcu nemôže, ako to ukladá zákon. Pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia existencie dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa. Tieto skutkové okolnosti obsiahnuté v popise skutku poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov spáchaného trestného činu, za ktorý bol obvinený odsúdený. Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku uviedol, že trest bol uložený na spodnej hranici upravenej trestnej sadzby a teda je celkom zrejmé, že nebol uložený mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Na záver navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného odmietol podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), že dovolanie spĺňa obligatórne a obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Najvyšší súd zistil, že dovolanie obvineného O. X. nie je dôvodné, pretože je zrejmé, že nie sú splnené podmienky a poznamenáva, že v zmysle § 385 Trestného poriadku je dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi, ktoré sú v ňom uvedené, z čoho vyplýva, že táto viazanosť sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania v ňom uvedených v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia (R 120/2012-I).

Z uvedeného je preto potrebné vyvodit' a to aj s ohľadom na povahu dovolacieho konania, ktoré je ako návrhové konanie vždy podmienené návrhom oprávnenej osoby znalej práva - minister spravodlivosti, generálny prokurátor, obhajca, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je viazaný podaným návrhom do takej miery, že v rámci prieskumu dodržiavania zákonnosti, nemôže ísť nad rámec návrhu a tam špecifikovaných dôvodov dovolania (§ 385 Trestného poriadku), preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podrobil prieskumu vecné argumenty dovolateľa zodpovedajúce dovolacím dôvodom podľa §

371 ods. 1 Trestného poriadku bez hlbšieho prieskumu tých argumentov, ktoré im nezodpovedajú.

V dovolaní musí byť uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napádané a aké chyby sú rozhodnutiu vytýkané. V predmetnom dovolaní sa pritom konštatuje, že sa jedná o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. a), písm. h), písm. i) Trestného poriadku.

Najvyšší súd však pri preskúmaní obsahu predmetného dovolania zistil, že obvinený O. X. podal obsahovo totožné dovolanie na najvyšší súd, o ktorom bolo rozhodnuté uznesením podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku, sp. zn. 3Tdo/61/2018 z 21. novembra 2018. Nakoľko ide o obsahovo totožné námietky, najvyšší súd sa stotožňuje s predchádzajúcim uznesením dovolacieho súdu a v konkrétnych častiach naň odkazuje. Neobstojí ani skutočnosť, že obvinený tie isté námietky podradil pod iné dovolacie dôvody. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, dovolací súd vychádza z vecných argumentov uvedených v dovolaní, ktoré nemusia byť podradené pod správny dovolací dôvod podľa § 371 Trestného poriadku.

Aj napriek vyššie uvedenému najvyšší súd prejednal námietky obvineného a dospel k záveru, že tieto nie sú dôvodné.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku:

Príslušnosť súdu vymedzuje, ktorý konkrétny súd má v danej veci konať a rozhodovať. Rozlišujú sa tri druhy príslušnosti, a to

- vecná príslušnosť, ktorá je vymedzená v § 15 a 16,
- miestna príslušnosť ustanovená v § 17,
- funkčná príslušnosť, ktorá určuje orgán príslušný na rozhodovanie v druhom stupni, teda o opravnom prostriedku; je vymedzená pri jednotlivých opravných prostriedkoch, a to pre odvolanie proti rozsudku v § 315, pre sťažnosť proti uzneseniu v § 190 a 191, pre zrušenie právoplatných rozhodnutí v prípravnom konaní v § 363 a pre dovolanie v § 377.

Vecná príslušnosť vymedzuje, ktorý druh súdu má vo veci konať a rozhodnúť v prvom stupni. V zásade je na konanie v prvom stupni vo všetkých veciach vecne príslušný okresný súd, pokiaľ Trestný poriadok neustanovuje inak. Príslušnosť iného ako okresného súdu na konanie v prvom stupni ustanovuje Trestný poriadok v ustanoveniach § 16, § 19 a v piatej časti Trestného poriadku pri úprave právneho styku s cudzinou. Organizáciu súdov upravuje zákon č. 757/2004 Z. z. o súdoch. Podľa tohto zákona súdy rozhodujú v senáte, ak zákon neustanovuje, že vo veci rozhoduje jediný sudca alebo predseda senátu. Trestný poriadok vymedzuje samosudcovské veci v § 349. Senát okresného súdu sa skladá z predsedu senátu a dvoch prísediach.

Z uvedeného je teda nepochybné, že vecne a miestne príslušným súdom na konanie v predmetnej veci obvineného bol Okresný súd Nové Mesto nad Váhom. Námietka obvineného o odňatí veci Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom z toho dôvodu, že v predmetnej veci vystupuje okresný súd ako poškodený, už bola riešená v danej veci Krajským súdom v Trenčíne, ako súdom nadriadeným, uzneseniami sp. zn. 23Nto/14/2017 z 19. septembra 2017 a 2Nto/5/2018 z 27. marca 2018, s ktorými sa najvyšší súd stotožňuje. Aj podľa názoru najvyššieho súdu skutočnosť, že Okresný súd Nové Mesto nad Váhom bol v predmetnej veci zároveň poškodeným, nie je dôvodom na odňatie veci z jurisdikcie daného súdu.

Podľa § 23 ods. 1 Trestného poriadku môže nadriadený súd rozhodnúť o odňatí veci príslušnému súdu a prikázaní tejto veci inému súdu toho istého stupňa a druhu len vtedy, ak pre takéto rozhodnutie existuje dôležitý dôvod. Výklad tohto pojmu je potrebné robiť nie len z pohľadu do úvahy prichádzajúcich okolností prípadu, ale tiež z pohľadu toho, že takýmto postupom dochádza prakticky k legálnemu „narušovaniu ústavného princípu“ na prejednanie veci zákonným súdom a zákonným sudcom. Tieto dve podmienky sa musia posudzovať vo vzájomnej súvislosti.

Súd je právnickou osobou, v mene ktorej v majetkových veciach koná spravidla predseda súdu. Výkon súdnej moci je však realizovaný prostredníctvom výkonu funkcie nezávislých a nestranných zákonných sudcov, ktorí sú povinní nezávisle a nestranne konať bez ohľadu na to, že stranou v konaní je ich osobný úrad, teda súd. Sudca vydáva rozhodnutia „V mene Slovenskej republiky“, pričom súd mu poskytuje materiálne a organizačno-technické zabezpečenie na vydávanie predmetných rozhodnutí. Správne Krajský súd v Trenčíne poukázal aj na majetkový záujem poškodeného, ktorý si uplatnil v trestnom konaní škodu vo výške 6,84,-€.

Taktiež nie je možné dospieť k záveru, že by u všetkých sudcov dotknutého súdu prvého stupňa mohla čo i len v hypotetickej rovine existovať zaujatosť pre pomer k veci; inak povedané, že by nemohli nezaujato vykonávať svoje sudcovské povinnosti. Navyiac, najvyšší súd poznamenáva, že z obsahu spisového materiálu rozhodne nevyplýva, že by obvinený mal útočiť na niektorého zo sudcov, a už vôbec nie v označenej trestnej veci konajúceho a rozhodujúceho samosudcu.

Ak by najvyšší súd pripustil opodstatnenosť takejto námietky dovolateľa, išlo by asi o najjednoduchší spôsob ako si „vybrať“ súd, ktorý bude súdiť obvineného, pretože „nahlásovanie bômb“ by skončilo zrejme až vtedy, keď by sa príslušným stal súd, ktorý obvinenému najviac vyhovuje, nehovoriac už o tom, ak by bola obvineným ako stranou konania „nahlásená bomba“ na najvyššom súde, k čomu by sa pred samotným konaním priznal, resp. ak by bola nahlásená bomba na všetkých súdoch v Slovenskej republike. Na základe uvedeného námietku obvineného nepovažuje dovolací súd za relevantnú.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku:

V tomto prípade možno podať dovolanie z jedného z týchto dôvodov:

- obvinenému bol uložený trest mimo trestnej sadzby ustanovenej v Trestnom zákone alebo
- obvinenému bol uložený taký druh trestu, ktorý Trestný zákon nepripúšťa.

Uložením trestu mimo zákonnej trestnej sadzby sa rozumie uloženie trestu odňatia slobody obvinenému mimo trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom za trestný čin, zo spáchania ktorého bol uznaný za vinného, ako aj prekročenie maximálne povolenej výmery trestu (trestu domáceho väzenia, trestu povinnej práce, peňažného trestu, zákazu činnosti, zákazu pobytu a vyhostenia a pod.). Dovolanie možno podať aj vtedy, ak súd uložil obvinenému taký druh trestu, ktorý Trestný zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa (napr. uloženie trestu prepadnutia majetku za prečin). Tento dovolací dôvod možno použiť aj v prípadoch, pri ktorých boli súčasne uložené tresty, pričom Trestný poriadok uloženie takýchto trestov súčasne nepripúšťa.

Druhom trestu, ktorý zákon nepripúšťa sa rozumejú najmä prípady, kedy bol obvinenému uložený niektorý z druhov trestov (§ 32 Trestného zákona) bez splnenia tých podmienok, ktoré zákon predpokladá, t. j. pokiaľ v konkrétnom prípade určitému páchatelovi za určitý trestný čin nebolo možné uložiť niektorý druh trestu s ohľadom na jeho zvláštne zákonné podmienky (napríklad trest vyhostenia občanovi Slovenskej republiky, trest zákazu činnosti za trestný čin, ktorý nebol spáchaný v súvislosti s touto činnosťou, trest prepadnutia veci, ktorá nepatrí páchatelovi a pod.).

Prvostupňový súd pri zistení jednej priťažujúcej okolnosti a nezistení ani jednej poľahčujúcej okolnosti ukladal trest v zmysle § 32 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Trestného zákona v rozpätí 56-96 mesiacov a teda trest bol uložený na spodnej hranici trestnej sadzby. Súhrne možno teda skonštatovať, že v prerokovanej veci bol obvinenému uložený taký druh trestu, ktorý zákon pripúšťa a trest mu bol uložený v rámci trestnej sadzby (nie mimo nej).

Dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku nemôže byť len neprímeranosť trestu pociťovaná obvineným či už ako prílišná alebo mierna, ak bol trest vymeraný v rozmedzí určitej trestnej sadzby. Obvinený môže dovolaním účinne namietať len nezákonne uložený trest mimo hraníc trestnej sadzby, prípadne neprípustný trest, nie však voľnú úvahu súdu pri hodnotení dôkazov vzťahujúcich sa k voľbe druhu a výmery trestu. Na základe uvedeného, najvyšší súd neprihliadol ani na

túto námietku obvineného.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku:

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolací súd uvádza, že jedným z dôvodov, podľa ktorého dovolanie v trestnom konaní možno podať je, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

K tomuto dovolaciemu dôvodu je potrebné tiež uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia existencie tohto dovolacieho dôvodu, je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy nižšieho stupňa, a teda dôvodom dovolania nemôžu byť skutkové zistenia, čo vyplýva aj z dikcie ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať. Vo vzťahu ku skutkovému stavu ustálenému súdmi nižších stupňov, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové námietky sa pritom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne i hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižšej inštancie. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania. Dovolací súd nie je odvolacou inštanciou zameranou na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa.

Dovolací súd primárne zdôrazňuje, že podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Pri námietke obvineného, že nenaplnil skutkovú podstatu zločinu šírenia poplašnej správy podľa § 361 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, dovolací súd poukazuje na už zmienené uznesenie najvyššieho súdu, sp. zn. 3Tdo/61/2018 z 21. novembra 2018, kde sa najvyšší súd zaoberal touto námietkou obvineného, pričom dovolací súd poukazuje na argumentáciu skôr vo veci rozhodujúceho najvyššieho súdu (3Tdo/61/2018).

Základná skutková podstata trestného činu šírenia poplašnej správy podľa § 361 ods. 1 Trestného zákona spočíva v úmyselnom spôsobení nebezpečenstva vážneho znepokojenia aspoň časti obyvateľstva nejakého miesta tým, že páchatel' rozširuje poplašnú správu, ktorá je nepravdivá, alebo sa dopustí iného obdobného konania spôsobilého vyvolať také nebezpečenstvo.

Kvalifikovaná skutková podstata trestného činu šírenia poplašnej správy podľa § 361 ods. 2 Trestného zákona pozostáva z takého konania páchatel'a, ktorý správu alebo iné obdobné konanie uvedené v ods. 1 v predošlej vete citovaného ustanovenia, hoci vie, že sú nepravdivé a môžu vyvolať opatrenie vedúce k nebezpečenstvu vážneho znepokojenia aspoň časti obyvateľstva nejakého miesta, oznámi právnickej osobe alebo Policajnému zboru alebo inému štátnemu orgánu, alebo hromadnému informačnému prostriedku.

K naplneniu kvalifikovanej skutkovej podstaty obsiahnutej v § 361 ods. 3 písm. b) Trestného zákona dochádza vtedy, ak páchatel' činom uvedeným v § 361 ods. 2 Trestného zákona spôsobí vážnu poruchu v hospodárskej prevádzke, alebo hospodárskej činnosti právnickej osobe alebo v činnosti štátneho orgánu, alebo iný obzvlášť závažný následok.

Najvyšší súd k vyššie označeným právnym ustanoveniam uvádza, že tieto poskytujú trestno-právnu ochranu pokojnému občianskemu spoluzitiu pred šírením poplašných správ, ktoré sú nepravdivé,

pričom medzi tieto možno zaradiť aj iné obdobné konania spôsobilé vyvolať nebezpečenstvo vážneho znepokojenia aspoň časti obyvateľstva určitého miesta.

Trestnosť činu podľa § 361 ods. 2 Trestného zákona spočíva v oznámení poplašnej správy podniku, organizácii, Policajnému zboru alebo inému orgánu verejnej moci, alebo hromadnému informačnému prostriedku, v dôsledku čoho môžu byť prijaté určité osobitné opatrenia, ktoré môžu zbytočne vyvolať nebezpečenstvo vážneho znepokojenia viacerých ľudí v dôsledku vyššie opísaného konania páchatela.

Za vážnu poruchu v činnosti štátneho orgánu je potrebné považovať závažnejšie narušenie jeho obvyklej činnosti, resp. prevádzky na dlhší čas, alebo aj na kratší čas a to najmä v prípade, ak pôjde o prerušenie takej činnosti, ktorá je obzvlášť dôležitá.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že skutková veta tak, ako bola ustálená, obsahuje všetky zákonné znaky trestného činu šírenia poplašnej správy podľa § 361 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, z ktorého bol obvinený právoplatne uznaný za vinného a jeho konanie bolo správne v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva aj následne právne posúdené. Zistený skutkový stav bol správne právne kvalifikovaný, pretože obvinený O. X. svojim konaním naplnil všetky obligatorne znaky skutkovej podstaty trestného činu šírenia poplašnej správy podľa § 361 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

K námietke obvineného, že svojim konaním nespôsobil následok v podobe vážnej poruchy v činnosti dotknutých štátnych orgánov (čo podopiera výškou uplatneného nároku na náhradu škody v adhéznom konaní zo strany poškodených subjektov, ako aj času spáchania skutku) najvyšší súd konštatuje, že už súd prvého stupňa dôvodil správne keď uviedol, že výška spôsobenej škody nie je zákonným znakom kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu tvoriaceho predmet trestnej veci obvineného. Uvedené takisto platí i s poukazom na námietku obvineného ohľadom času spáchania skutku a vplyvu tohto kritéria na závažnosť škodového následku. Obvinený sa predmetného trestného činu dopustil v čase prevádzky konkrétnych inštitúcií uvedených v skutkovej vete odsudzujúceho rozsudku súdu prvého stupňa, ktorého skutkové závery si plne osvojil aj odvolací súd. Z toho dôvodu nie je možné prisvedčiť jeho námietkam vzneseným v tomto kontexte, nakoľko (ako sa najvyšší súd ostatne vyjadril už vyššie) k spáchaniu označeného trestného činu spôsobom uvedeným v príslušnej kvalifikovanej skutkovej podstate obsiahnutej v § 361 ods. 3 písm. b) Trestného zákona postačuje narušenie obvyklej činnosti, resp. prevádzky aj na kratší čas a to najmä v prípade, ak pôjde o prerušenie takej činnosti, ktorá je obzvlášť dôležitá, ktorou je nepochybne aj činnosť vyššie označených orgánov verejnej moci (príkladom Okresné riaditeľstvo Policajného zboru, Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, Okresná prokuratúra Nové Mesto nad Váhom a iné). Použitú právnu kvalifikáciu teda odôvodňujú všetky skutkové okolnosti, ktoré sú v popise skutku zahrnuté, a ktoré vyjadrujú naplnenie príslušných znakov skutkovej podstaty trestného činu označeného vyššie.

Pokiaľ ide o tvrdenie obvineného, že skutok vykonal pod tlakom a hrozbou G. W. z O., ktorý ho k spáchaniu skutku nútil pod hrozbou ujmy, nakoľko sa niekto chcel vyhnúť súdu, najvyšší súd poznamenáva, že táto skutočnosť nie je spôsobilá naplniť žiaden z dovolacích dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. a), písm. h) a písm. i) Trestného poriadku uplatnené obvineným, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie obvineného O. X. na verejnom zasadnutí zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.